

Sångpostillan - Söndagen efter alla helgons dag

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-10-16
Senast uppdaterad 2020-10-25

Söndagen efter alla helgons dag eller alla själars dag

Vårt evighetshopp

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Josua 1:10-11

Epistel: Hebreerbrevet 11:13-16

Evangelium: Lukas 20:37-38

Psaltarpsalm: 116:1-9

Dagens bön:

Evige Gud, du som lät Jesus Kristus dö och uppstå
för att han skulle vara herre över både levande och döda,
ge oss nåd att i tro ta emot honom som vår frälsare
så att vi med honom får gå in i det eviga livet.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Söndagen efter alla helgons dag heter också Alla själars dag då vi minns alla våra kära som gått före oss i döden och vi påminns vårt evighetshopp. I dagens predikan, som hölls vid en ungdomsgudstjänst i Johannebergskyrkan i Göteborg, har söndagen också fått namnet Halloween, framåt dagen då alla stora och små helgon, får se framåt mot vad som kan hända oss nu och på andra sidan döden då vi följer Jesus. Det namnet är en kontrast till Halloween, alla helgons afton.

Psalm 280 Jesus, min Herre, dig vill jag älska, du som i döden älskade mig är psalmen som skall hjälpa oss att sjunga dagens budskap. Både text och melodi är skrivna av Joël Blomqvist 1879, som var både predikant, sångförfattare och tonsättare.

Predikans text: Lukas 20:37-38

Jesus sade:

”Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, därhan kallar Herren för Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud är inte en gud för döda, utan för levande, ty för honom är alla levande.”

Det är idag söndagen efter alla helgons dag. Det är ”dan efter” för alla stora och små helgon. Men det är också dagen, då de ser framåt. ”All Hallows forward”, förkortat till halloween. Halloween, som en del firade i förrgår, kommer av ”all hallows eve(ning) - Alla helgons afton. Det är då stygga gossar och flickor busar och skräms och tigger godis. Men vi gör inte så. Vi sprider ljus och ger godis och glädje. Vi ser framåt och firar halloween! Det finns ett ”go” i helgonen, en vilja att komma vidare.

Det finns stora helgon. Det är sådana som har medaljen S:t hängande runt halsen. Det finns små helgon. Dom möter vi i vår vardag. Vi tycker att livet skulle va väldigt fattigt utan dem. De är små helgon, små ”helgoa” människor. De är som ett öppet fönster mot himmelen.

De drar ned himmelens ljus och glädje till oss. Mitt i vardagsknoget har de pekat på himmelen. Jesus talade ibland om det. Ni kommer ihåg hur Jesus stod där och tittade på bonden som plöjde och kvinnan som bakade och fiskaren som fiskade. Så är det med himmelriket, sa han. Han kunde han hitta ett budskap i deras arbete. Och jag kan berätta för er att Jesus såg den unga kvinnan, 19 år gammal, hon som stod i disken på Åh Stiftsgård och slet med disk efter disk efter disk och sedan skrev en tavla som hon hängde upp på väggen: Himmelens glädje är som disken - den tar aldrig slut.

De små helgonen är små, vardagliga människor. När man hör dem berätta så berättar de sällan om sig själva. Dom talar om vad funnit. Vi har funnit Livet med stor L. Vi har hittat Jesu kärlek och kärleken till Jesus. De är människor som sagt sitt JAA till Jesus och låter honom vara Herre i deras liv. Vi sjunger nu tillsammans med dem om det i psalm 280 vers 1. Jesus, min Herre, dig vill jag älska, du som i döden älskade mig.

/: Dig vill jag lyda, dig vill jag tjäna,
giva mig villigt, Herre åt dig :/

Temat som sjunger i denna söndag är trosbekännelsens slutsång: Vi tror på syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och evigt liv. Varje ord är som en dörr. Öppnar man dörren så kommer man in i en helt ny spännande värld. Jesus har öppnat dörren Han har öppnat pärleporten, så att jag får kika in.

Men stannar vi utanför dörren blir allt så tråkigt. Syndernas förlåtelse blir som en konfirmand sa när han skulle lära sig trosbekännelsen utantill: Vi tror på syndernas uppståndelse. Det betyder att gammalt skräp poppar gång på gång upp. Man får gå och kånka på gamla nederlag. Inte undra över att många blir trötta och bara vill gäspa.

Stannar man utanför den dörr på vilken det står: de dödas uppståndelse förstår vi inte att det finns ett liv på andra sidan graven. inte de döda uppstår får de stanna här och spöka som benrangel och onda andar och skrämmas på halloweennätter. Men vi tror de dödas uppståndelse. Jesus har öppnat pärleporten.

Stannar man utanför den dörr på vilken det står ett evigt liv, kan vi inte gnola på tonen från himlen. Det finns ingen framtid full av sång. Då finns det bara en framtid full av äckel och skräck och hopplöshet och där alla måste roa ihjäl sig för att inte dö av tråkigt. Om du inte går in genom dörren går du in i väggen!

Men: Jesus har öppnat pärleporten. Går jag in där, händer det något med mig på djupet. Jag har Jesus framför mig. Man präglas av den man umgås med. Har jag TV:n framför mig kväll efter kväll blir jag snart lika fyrkantig och tråkig som TV:n. Har jag Jesus framför präglas jag efter en tid av hans sinne, hans ödmjukhet, hans kärlek, hans mod att försaka. Jag hittar ett rikt liv, ett spännande liv. Det var detta liv alla helgon hittade. Tillsammans med dem ska vi nu sjunga om det i psalm 280 vers 2. Giv mig, o Jesus, mer av ditt sinne, gör mig barmhärtig, ödmjuk och mild.
/: Giv mig mer kärlek, mod att försaka,
djupt i mitt hjärta präglad din bild :/

Häromdan satt jag och lyssnade på en fin sång. Jag hittade nämligen en gammal CD från första århundradet. På omslaget stod det, att det var en life-upptagning av S:t Paulus. Han sjöng med klar röst. Orden fastnade i mitt minne:

Därför har Gud upphöjt honom över allting och givit honom namnet över alla namn för att i Jesu namn alla knän skall böja sig och alla tungor bekänna Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är HERREN (Fil 2:9-11).

Namnet över alla namn är inte Jesus utan det är HERREN. Jesus är Herren! Han har namnet över alla namn. Det var det namnet som Gud uppenbarade för Mose vid den brinnande busken, det heliga JAG ÄR - namnet. Personligen tror jag att det var Jesus som Mose fick möta där. Texten berättar om vad som hände vid törnbusken.

Ni känner väl Mose? Han hade vuxit upp i Faraos palats. Mådde som en prins där i 40 år. Men inuti hade han en konflikt. Tillhörde jag Faraos folk eller tillhörde jag Israels folk. Denna inre konflikten blev en yttre konflikt. Han blev en gång så arg på en egyptier att han smällde till honom, så att han dog. Mose var tvungen att fly. Flydde ut i öknen och blev fåraherde där i 40 år. Läs om det Andra Moseboken.

Mose är omkring 80 år när det händer, som texten idag berättar om. Det är en vanlig dag. Mose går omkring och fåren bräker. Han får sand i sandalerna och sand mellan tårna och skoskav i själen och allt är så ökenträkigt. Så har det varit dag efter dag efter dag de senaste 14.600 dagarna (40 år).

Se dig själv i den situationen. Också du har ibland din ökenvandring. Du traskar omkring. Ingenting särskilt händer. Katten bräker och hunden jamar och kompisarna gnäller och folk tjarar och chefen är alldeles blåst och förstår inte vilket geni du är.

Men ibland kan gråvanliga dagar komma med ovanliga överraskningar. När Mose går där, ser han plötsligt något. Mose tittar bort mot grässlätten. Några törnbuskar växer där. Det rör sig bland dem. Ser ut som eldslågor. Mose går närmare. En törnbuske brinner. Men den brinner inte upp. Mose blir nyfiken. Går närmare. Han hör en röst. Gud ropar: Mose! Mose!

Gud känner oss personligen Och kan våra namn innan vi lärt känna honom. Kan du höra hur Gud kallar på dig. Han säger ditt namn två gånger.

(Experiment: Två och två. Utnäm den ena till etta och den andra till tvåa. Tala om vad ni heter. Sedan: Först säger ettan den andres namn två gånger och sedan tvåan den andres namn två gånger. Gör det!)

Gud lånade våra röster. Gud vill något med dig. Man kan ha varit med i kristna sammanhang, man kan räkna upp alla buden och Paulus alla brev. Man har gjort många visiter i hembygdens kyrka. Men man är kristen av bara farten.

Så en dag förstår du att Gud vill dig något. Hans ord träffar dig personligen. Ulla! Ulla! Mikael! Mikael! Du måste svara som Mose: Här är jag.

När Mose är beredd att lyssna, då kan Gud tala. Gud presenterar sig. Jag är din faders Gud, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Gud påminner Mose om hans fäder. De levde i ett personligt förhållande till Gud. "Jag vill att du", säger Herren och nu riktar hans sig både till Mose och till dig och mig, "jag vill att du skall leva i ett lika personligt förhållande till mig. Jag är den levande Guden och jag vill att ni skall vara det levande folket, jag vill tala in mitt liv i er. Jag vill låta min Ande komma över er och in i er. Min Ande kom på pingstdagen med eld. Elden fyllde apostlarna. Det brann över dem, det brann omkring dem, det brann i dem."

Kan du här se budskapet om den brinnande busken. En gammal buske upptänd av Gud. En människa med den heliga elden inom sig. Hon brinner för Gud men brinner inte upp. Och när Andens liv sänker sig över oss förnyas vår vilja, vår kärlek, vår glädje.

Jesus säger att Gud inte är en gud för döda, utanför levande, ty för honom är alla levande. Gud vill ge liv. Gång på gång stiger han ned för att ge liv. Han sänder sin Son så att alla som tar emot honom inte skall förgås utan ha evigt liv. Han låter sin Ande, som livet ger, falla över oss.

Precis som Mose fick ett uppdrag att leda sitt folk ut ur Egypten så får vi uppdrag att leda människor omkring oss bort från döden och in i livet. Sverige är ett av världens mest sekulariserade länder. En sömnaktighetens ande har lagt sig över vårt land. Det finns inget folk som gäspar åt Gud så mycket som svenskarna. Och Gud säger till oss att han vet hur jobbigt det är att vara kristen i Sverige. Det är Sveriges högmot som ligger som en tung dimma över ert land. Det är Sveriges synd som gör att människor inte kan höra. Gud måste ropa. Och han gör det nu: Jakob, Jakob! Bengt, Bengt! Ulla, Ulla!

Gud vill hjälpa dig att se på ett nytt sätt på människor omkring dig. För honom är alla levande, säger Jesus. Gud har lagt ned ett spännande liv i varje människa. Men man ser det inte och vet inte om det. Det är som om de lever inne i en bubbla, instängd i sitt eget liv. Man ser varandra men når inte fram till varandra.

Se i varje människa du möter ett möjligt helgon. Varje människa: Kompisen bredvid dig – ett möjligt helgon. Magistern i skolan – ett möjligt helgon. Fru Johansson på andra sidan gatan – ett möjligt helgon!

Det händer något med dem när Jesus kommer in i dem. Och därför får du uppdraget att sticka hål på bubblan, så den som sitter i bubblan, kommer ut. Och när hon kommer ut ur bubblan, så ser hon på dig och hon gör som du. Hon sätter näsan i vådret, för du gör du, när du ser uppåt mot himlen. När människor omkring dig ser att du ser uppåt, då blir de nyfikna och ser uppåt. De dras in i en vandring mot himlen. Ni blir stolta över att få höra ihop med Jesus Herren. Nu startar hallowfor-rörelsen. Vi ser framåt. Det våras för Sverige!

Utmärkande för alla helgon är att de öppnat sina liv för Jesus. När vi gör som de upptäcker vi vad rikt livet blir med Jesus. Tillsammans med alla helgon sjunger vi hallowfor-sången, psalm 280 vers 3.

Tag mina händer, tag mina fötter,
öga och öra, tag Herre kär.
/: Hela mitt hjärta vill jag dig giva,
Jesus, min Herre, din blott jag är.:/

Du Ordbrukare! Berätta för dig själv vad du vet om helgonen därefter.
Vad vet du om himmelens glädje?
Var finns innanför de tre dörrarna: 1) syndernas förlåtelse, 2) de dödas uppståndelse och 3) ett evigt liv?
Vad hände vid den brinnande busken?
Varför är det så svårt att vara kristen i Sverige?
Vad betyder det att se varje människa som "ett möjligt helgon"?

I bibelskolans skattkammare hittar du bland nyfikenhetsvandringarna ett skafferi.
Där kan läsa om
VANDRINGSFOLKET.
Lär känna dina medvandrare! Du kan också läsa om vad som finns bakom de tre dörrarna:
Nyfikenhetsvandring 58 talar om syndernas förlåtelse
Nyfikenhetsvandring 59 om de dödas uppståndelse
Nyfikenhetsvandring 60 om ett evigt liv.